

Arrest

nr. 243 972 van 13 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. MUSSEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 april 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Met het verzoekschrift van 2 juni 2020 dient de verzoekende partij tegen voormelde beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op gelet op het laattijdig ingediende beroep. Zij zet haar exceptie uiteen als volgt:

“Het verzoekschrift werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Overeenkomstig artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

In casu is het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van 17-04-2020 tot bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies), aan de post overhandigd op 20-04-2020 en aan verzoekende partij betekend op 22-04-2020. De beroepstermijn begint volgens artikel 39/57, §2 2° vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag na het overhandigen aan de post, in casu vanaf 23-04-2020.

De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof derhalve vrijdag 22-05-2020. Het beroep werd echter ingediend op 02-06-2020.

Verzoekende partij verwijst naar het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 05-05-2020 en stelt prompt dat het verzoekschrift wel tijdig is, maar gaat eraan voorbij dat artikel 1 van dit machtenbesluit stelt:

“Artikel 1. Met uitzondering van de termijnen voorzien in onderhavig besluit en voor zover nog geen arrest werd geveld, worden de termijnen, die van toepassing zijn op het instellen en het behandelen van de procedures voor de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, die vervallen tijdens de periode vanaf 9 april 2020 tot en met 3 mei 2020, einddatum die door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit kan worden aangepast, en waarvan het verstrijken tot verval of tot een andere sanctie leidt of zou kunnen leiden indien niet tijdig wordt gehandeld, van rechtswege verlengd tot dertig dagen na afloop van die in voorkomend geval verlengde periode.

Het eerste lid is niet van toepassing op beroepen en vorderingen ingediend op grond van de artikelen 39/77, 39/77/1, 39/82, § 4, tweede lid, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 houdende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De beroepstermijn die bepaald is in artikel 39/57, § 1, tweede lid, 1° en 3°, tweede zin van de wet van 15 december 1980 houdende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die vervalt in de in het eerste lid bepaalde periode wordt vastgesteld op 15 dagen.”

Gezien de laatste dag voor het indienen van het beroep 22-05-2020 was, valt dit ruim buiten de periode van 09-04-2020 tot en met 03-05-2020. Nergens blijkt dat deze periode door de ministerraad verlengd werd.

Gelet op bovenstaande is verwerende partij de mening toegedaan dat het door verzoekende partij ingestelde beroep onontvankelijk is.”

2.2. Betreffende de voornoemde opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid stelt de verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid.

2.3. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing van 17 april 2020 aan haar werd betekend per aangetekende zending die op 20 april 2020 aan de post werd aangeboden en dat in overeenstemming met het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 het beroep *ratione temporis* ontvankelijk is.

2.4. De Raad wijst erop dat volgens artikel 39/57, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het beroep dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien

verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 20 april 2020 als aangetekende zending aan de post heeft aangeboden. Dit wordt overigens door de partijen niet betwist. Evenmin bestaat er *in casu* betwisting over het adres van de verzoekende partij.

De beroepstermijn van dertig dagen begint conform artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, *in casu* op donderdag 23 april 2020. De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt een aanvang op donderdag 23 april 2020. Derhalve was vrijdag 22 mei 2020 de laatste nuttige dag. Het door de verzoekende partij op 2 juni 2020 ingediende verzoekschrift is dan ook laattijdig.

2.5. *In casu* verwijst de verzoekende partij nog naar artikel 1 van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken. Bij voornoemd bijzondere machtenbesluit werden in het licht van de coronapandemie een aantal maatregelen getroffen met betrekking tot de Raad. Zo werden ondermeer bij artikel 1 de termijnen voor het instellen en behandelen van procedures voor de Raad, die vervallen tijdens de crisisperiode, op dat ogenblik bepaald tot 3 mei 2020, verlengd tot 30 dagen na afloop van die periode. Nu uit het voorgaande blijkt dat de laatste nuttige dag van de beroepstermijn vrijdag 22 mei 2020 was, maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat *in casu* de verlenging van de beroepstermijn, zoals omschreven in artikel 1 van het bijzondere machtenbesluit, van toepassing is. Immers voorziet voornoemd bijzondere machtenbesluit slechts in de verlenging van de beroepstermijn indien deze termijn uiterlijk op 3 mei 2020 vervalt. Daarnaast blijkt nergens, minstens maakt de verzoekende partij het niet aannemelijk, dat deze periode intussen door de ministerraad werd verlengd.

Aldus brengt de verzoekende partij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk doen aan de vaststelling dat de laatste nuttige dag om beroep in te dienen vrijdag 22 mei 2020 was en dat het door de verzoekende partij op 2 juni 2020 ingediende verzoekschrift aldus laattijdig is. Uit niets blijkt en de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

2.6. Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER